

[Mette Madsen.]

tids, at problemet bliver løst i næste folketings-samling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 90 stemmer mod 60.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini-steren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Medlemskredsen, bestyrelsens sammensætning, fondsanbringelsen m.v.).

(Lovforslag nr. L 166. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillægsbetænkning 25/5 77).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Erling Dinesen (S):

Ja, man skal jo omtale dette ændringsforslag, men det, jeg har at sige om det, er ikke noget godt. Jeg synes, det er noget af det mest ejendommelige, vi endnu har set i denne retning. Jeg troede egentlig, at man i fremskridtspartiet var klar over, at man herinde kunne få juridisk assistance til udarbejdelse af eventuelle ændringsforslag, såfremt man udtrykte ønske om det. Som ændringsforslaget nu foreligger, kan det efter min opfattelse ikke vedtages, i alle tilfælde ikke hvis respekten for folketinget skal bevares.

Partiet foreslår § 11, stk. 1, i ATP-loven ændret, og så glemmer man totalt – eller overlader det måske til andre kræfter – at denne ændring automatisk vil kræve ændringer i §§ 12, 13 og 14 i ATP-loven. Det er lovsjusk, så det batter noget, og jeg vil bare gerne understrege, at vi bestemt må tage afstand fra dette ændringsforslag, også, som jeg sagde det før,

fordi ændringer i ATP-loven først bør drøftes med ATPs ledelse.

Glistrup (FP):

Det er direkte forkert, når den foregående ordfører siger, at der er nogen som helst grund til at ændre i §§ 12, 13 og 14. Vi har haft den fornødne juridiske assistance, og den måde, man har fremsat forslaget på er juridisk helt i orden. Det eneste, det drejer sig om, er det rent politiske holdningsspørgsmål, og det er jo et problem, som de fleste af os, der sidder her i salen, i mere end en halv snes år jævnlig har haft lejlighed til at høre om ved politiske møder. Det er jo nogenlunde hverdagskost, at der dukker en spørger op og stiller spørgsmålet: Hvad synes den, der nu er taler ved det politiske møde den aften, om, at enkemænd ikke har de samme pensionsrettigheder, som enker har i henhold til ATP-reglerne? Hertil er der nogle, der siger: Det synes vi er helt i orden. Det er uværdigt for skabningens herre sådan pludselig at skulle dysses ned til, at han skal have pension efter noget så inferiørt som hans vedhængende ægtefælle, og derfor kan det ikke være rigtigt at indføre en enkemandspension, der vil være en degradering af mandkønnet. Man har også hørt synspunkter om, at manden da nok skal kunne klare sig selv, og andre betragtninger, og det er da helt i orden, at man har den holdning.

Der er andre mere fremskridtsbevidste folk, og dertil hører fremskridtspartiet selvfølgelig, som siger: Det rigtige må være at betragte folk som mennesker og at ligestille mennesker, og der er ingen grund til at gøre nogen som helst forskel på, om man er mand eller kvinde. De må have de samme rettigheder og de samme forpligtelser.

Der er nogle, der har de synspunkter, og det er det, som dette ændringsforslag alene drejer sig om. Vi har netop ikke villet forkvakle det hele på den måde, som hr. Erling Dinesen var tilbøjelig til at ville lokke os til ved også at foreslå ændringer i §§ 12 og 13. For at det skal være enkelt og klart for ethvert medlem herinde, når man skal tage stilling, drejer det sig kun om dette: skal manden ligestilles med kvinden, eller skal kvinden ligestilles med manden, eller skal man gøre det på den måde, som man har gjort traditionelt, at man gør forskel på kønnene? Det er alene det, som lægges frem til afstemning nu.

Når hr. Erling Dinesen var inde på, at det

[Glistrup.]

ville kræve aktuariemæssige beregninger, og at man må spørge Paulus Andersen, eller hvem der ellers sidder i ATPs bestyrelse, om man må have lov til at ligestille mand og kvinde, er vores svar ganske klart det, at fremskridtspartiet ikke behøver at spørge andre, om der skal være kønnenes ligestilling herinde. Vi behøver ikke at foretage aktuariemæssige beregninger for at klare det problem.

Enhver, der har gidet gøre sig den ulejlighed at kigge i ATPs beretninger, har og kunnet se, hvordan det fordeles sig imellem mandlige og kvindelige medlemmer, og enhver kan sige sig selv, at der er mange gange så mange enker, som der er enkemænd, også hvis man supplerer det op med almindelige dødelighedsstatistikker, der viser, at kvinderne rent faktisk er bedre liv end mændene.

Man har nu fundet på her imellem anden og tredje behandling, at man bare skal skubbe det ud til engang efter sommerferien, fordi, som man siger: man har ikke kunnet få svar, disse aktuarer er ikke blevet færdige med at foretage deres beregninger. Der er ikke nogen som helst rimelighed i, at man på den måde skubber tingene fra sig fra folketingets side. Det her har været gennemdrøftet igennem masser af år, og derfor er en jastemme til forslaget en stemme for ligestilling mellem mand og kvinde, en nejstemme kan kun opfattes som en stemme for det gammeldags syn, at man skal gøre forskel på kønnene. Anderledes ligger det ikke. Det er fuldstændig klart lagt frem; vi har netop formuleret vort forslag sådan, at det kun består af to ord, idet der efter ordet »enker« kommer til at stå »eller enkemænd«, altså med andre ord den fuldstændige ligestilling imellem kønnene, det er det, vi skal stemme om.

Hvis man mener, at ens synspunkter kan ændres, alt efter om nogen i en bestyrelse i Hillerød eller andre mener noget andet, ja o. k., så er man altså ikke overbevist ligestillingstilhænger. Nu skal vi se, hvordan afstemningen forløber.

Erling Dinesen (S):

Jeg håber ikke, jeg kommer i konflikt med forretningsordenen, når jeg betegner hr. Glistrups indlæg som en værre søforklaring, for det var det jo i virkeligheden. Det har ikke meget med sagen at gøre. Jeg står med loven her, og det er ikke bare nok i § 11 at skrive

»enkemænd« ved siden af »enker«. Der kræves en lang række andre ændringer, som enhver jurist i alle tilfælde vil give mig ret i er påkrævet.

Må jeg så i øvrigt sige, at det jo egentlig er ganske ejendommeligt, at fremskridtspartiet nu kommer og foreslår en udvidelse af ATP-loven. For ikke så forfærdelig lang tid siden foreslog man den ophævet og de 7 mia kr. konfiskeret. De 7 mia kr., som er lønmodtagernes penge, skulle indbetales til statskassen.

I den første betænkning, vi afgav her, indstiller fremskridtspartiet, at man forkaster dette forslag. Nu har man for at kunne drille – formentlig – enkelte medlemmer her stillet dette ændringsforslag, laver en kovending til og siger: nu stemmer vi så for forslaget, hvis dette ændringsforslag, som er ubehjælpomt og diletantisk, bliver vedtaget.

Glistrup (FP):

Hr. Erling Dinesen kan bruge stærke ord, men det er betegnende, at han ikke kunne nævne ét eneste eksempel på én eneste ting, der skulle ændres i én eneste anden paragraf. Han kunne sige at det vil kræve mange ændringer, men der var ikke ét eneste konkret eksempel. Svagheden i argumentationen måtte bare dækkes ind, ved at man bruger disse stærke og kraftige bandbulleord, men det er nu ikke på den måde, man fører rimelige, saglige forhandlinger i et folketing. Socialdemokratiet burde snart lære, at her drejer det sig om saglighed og ikke bare om at komme med den slags skældsord.

Så sagde man fra hr. Erling Dinesens side, at når fremskridtspartiet helst vil have en ensartet og solidarisk og rigtig pension – det var det, der var meningen, forstod jeg på hr. Erling Dinesen – sådan at alle bliver ligestillet som ældre, og vi derfor ikke principielt mener, at ATP har sin plads i det almindelige pensionssystem, så skulle fremskridtspartiet af den grund, når vi har et folketing, der endnu ikke er modent til at give denne solidariske, rimelige og menneskeligt rigtige pensionsordning, så skulle landets største oppositionsparti være afskåret fra i hvert tilfælde at gøre ATP-ordningen teknisk set så god som muligt.

Det er ikke fremskridtspartiets holdning. Vi er ikke noget revolutionært alt-eller-intet-parti; vi er et parti, der er indstillet på at ville forbedre, hvor der kan forbedres, og her er forbedringen at gennemføre kønnenes ligestilling.

[Glistrup.]

Det er det eneste, vi nu går til afstemning om. For eller imod kønnenes ligestilling, det drejer det sig om – intet andet.

Arbejdsministeren (Erling Jensen):

Vi har et problem om ligestilling, der skal løses, og det har jeg allerede under første behandling givet tilsagn om ville blive løst. Det har bl. a. fru Mette Madsen og andre ønsket cementeret nu i betænkningen. Det er sket, og det kan jeg være helt tilfreds med. Men det er vel at mærke sket fra alle andre partiers side end fremskridtspartiets i respekt for ATP-fondens opbygning, i respekt for ATP-fondens bestyrelse, i respekt for, at der skal ske en omfordeling af midler inden for ATP, der nødvendigvis, at ATP vurderer, hvordan det skal ske, inden det forelægges folketinget til stillingtagen.

Når derfor hr. Glistrup havde en lidt særpræget argumentation for, at man skal sige ja til hans forslag, skal jeg dels sige, at jeg deler hr. Erling Dinesens vurderinger af dette forslags, dels sige, at når hr. Glistrup ville vide, hvorfor man kunne tænkes at sige nej, så er svaret: fordi det er et imponerende eksempel på manglende respekt for ATP-fondens opbygning, for ATP-fondens bestyrelse og for arbejdsmarkedets parter.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
forkastedes med 125 stemmer mod 21; 6 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 101 stemmer mod 51.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 167. Fremsat 22/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 18/5 77.)

Anden behandling 24/5 77. Tillægset betænkning 25/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 114 stemmer mod 28; 10 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om midlertidige statstilskud til visse strukturforanstaltninger inden for fiskeriet.

(Lovforslag nr. L 147. Fremsat 29/3 77. Første behandling 5/5 77. Betænkning 20/5 77. Anden behandling 25/5 77.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget
vedtoges med 119 stemmer mod 33.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov for Grønland om kommunal udligning i 1977.

(Lovforslag nr. L 138. Fremsat 14/4 77. Første behandling 2/5 77. Betænkning 12/5 77. Anden behandling 25/5 77.)

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.